

Count Basie & His Orchestra - Kurhaus Concert 1954. Doctor Jazz Magazine cd 15

In het kader van het uitgeven van verloren gewaande opnamen van historische momenten in de jazz geschiedenis, dit keer een opname van het legendarische orkest van Count Basie, dat in 1954 een bezoek aan ons land bracht. Het orkest begon in het Kurhaus van Schevenin-

Count Basie - Kurhaus Concert 1954. Doctor Jazz Magazine cd 15

gen, een concert in het kader van een grotere Europese tournee. Count Basie had zijn naam gevestigd in de jaren dertig en veertig, als leider van een van de meest swingende formaties, die in de USA aan de weg timmerden en zou later een van de best verkopende orkesten van de USA worden. Zijn 'Atomic Mr. Basie' zou een van de eerste platen worden, waar ik zelf mee in aanraking kwam. Het concert in 1954 heb ik zelf net niet meegemaakt, maar de swingende formatie heeft bij mij altijd een speciaal plaatsje gehad. Impresariaat Lou van Rees organiseerde het concert en geluidstechnicus Gerard (Gé) Bakker werd uitgenodigd om een zo goed mogelijke geluidskwaliteit te krijgen, maar dat hij tevens de bandrecorder, die nog in de kinderschoenen stond, liet meedraaien was niet afgesproken. Gé Bakker had een geluidstechnisch Bureau (GTB Bakker) in Den Haag en registreerde alles, wat grammofoonplaten maatschappijen lieten liggen. Het concert werd breed uitgemeten in de pers en ook in het toenmalige muziektijdschrift Rhythm; de kritieken waren lovend, de Count swingde als vanouds. Natuurlijk waren er verschillen met zijn eerste Big Band, waarmee hij in 1936 was begonnen en waar hij begin jaren vijftig mee stopte; maar de doorstart in 1952 loog er niet minder om. De rhythmsectie had Gus Johnson op drums en oudgediende Charlie Green op gitaar, verder vinden we in de trompet sectie o.a. Joe Newman en Joe Wilder en in de sax sectie o.a. Marshall Royal. Beluisteren we de cd, dan valt ons al eerste op: de gevarieerdheid van de stukken die gespeeld worden; een paar oude 'krakers', Jumpin' At The Woodside, Perdido en One O'Clock Jump, maar daarnaast nieuwe nummers - door arrangeur Neal Hefti bewerkt -, o.a. Two Franks, Plymouth Rock, Why Not, etc.. In totaal staan er 19 op deze cd, met een speeltijd van 76.53 minuten. Geluidstechnicus Harry Coster heeft een knap stukje werk verricht, om dit oude materiaal van 60 jaar geleden tot een acceptabel (lees geweldig) geluidsdocument te maken. Het uitstekend verzorgde - begeleidend - boekje, wordt door Ben Kragting van Doctor Jazz en Tim de Wolf (digitalisering), boordevol informatie aan U gepresenteerd. Voor de liefhebbers van de swingende muziek van Count Basie een 'must', voor alle andere muziek(jazz) liefhebbers een aanrader om deze cd te kopen. Te bestellen bij [www. DoctorJazz.nl](http://www.DoctorJazz.nl)

Wim Keller

Papa Bue's Viking Jazzband/Church Concert-Timeless cd 571

Religieuze muziek heeft in de New Orleans jazz altijd een speciale plaats ingenomen. De intense geloofsbeleving bij de vrijgekomen slaven in het zuiden van de Verenigde Staten, vond zijn weerspiegeling in community singing in de Godshuizen (Gospels). Later, bij de tot wasdom

gekomen New Orleans jazz, werd het een vast onderdeel van het repertoire en wordt ook nu nog met veel overtuiging gespeeld. Na zich, met bijna alle traditionele jazzstijlen te hebben bezig gehouden, was het dan eindelijk zover: Papa Bue en zijn mannen waren op 16 en 20 Juni 1991 present in de Brondby Strand Kirke om, met de Gospel Group van Viggo Kanding, een cd met uitsluitend gospels op te nemen. Zestien stukken met meer en minder bekende gospels worden met verve opgenomen, waarbij het orkest van Papa Bue zijn beste beentje voorzet en blijkt zich thuis te voelen in deze muziek. Naast Papa Bue, vinden we Ole Stolle op trompet, John Defferary op klarinet, Jorn Jensen op piano, Jesper Jorgensen op tuba, Ole Olsen

op bas en Didier Geers op de drums. Naast bekende gospels als: Just A Closer Walk With Thee, Lord, You Sure've Been Good To Me en Walkin' With The King, vind ik op deze cd ook nog het overbekende stuk van Ellington: Mood Indigo en de kaskraker van Louis Armstrong uit de jaren zestig: What A Wonderful World. De geluidskwaliteit is uitstekend, ik had echter graag nog wat meer informatie gehad in het boekje. Voor de gossPELLIEFHEBBER aan te bevelen, maar ook New Orleans jazz liefhebbers zullen zich niet vervelen.

Wim Keller

**Onze adverteerders maken
de uitgave van Hot News
mogelijk**

Loop er eens binnen